

Dün

— *murat-kartal* · 23 Haziran 2010

Dündü,
soframıza düşmüş ekmek kırıntıları gibi
aç ve soluksuz abanmıştık üzerine
aşkların...

öylesine içten
ölesiye içten
işıtilen...

ve yangınlar büyüdü soframızda
elle dokunulabilen
ve bitmez denilen bir bereketti sanırdık
öylesine bizi bitiren...

gel gör;
gel gör aşk beni neyledi diyenler
erenler...

ve suskular düştü payımıza
bir dokunuşluk ahlar
ve figanlar...

yüzü leçekten arındırılmış anaların
yavrularına ağıt gibi
figan...

işte dündü
ya bugün?

ısırılmış parmaklar var ellerimizde
elleri yerine
öylesine gurbet öylesine mazi
ölesiye...

uçurumlar döşenmiş

gözleri düşmüş el gözüne
bakma;
kölen olayım , bana baktığın gibi
baktysam ellere sana baktığım gibi...

kör olayım...